

Bogár László: A kecske éve

2014 december 30. Flag

Szöveg méret

90
Mentés

- 0

Értékelés kiválasztása

Még nincs értékelve

Mérték

A kínai horoszkóp szerint a kecske évében született emberek érzékeny és intuitív lények, akik igen komoly teljesítményekre képesek.

Hát, a 2015-ös évben, ami a kecske éve, biztosan nyílik majd alkalmuk csillogtatni ezt a képességüket, mert az

el?rejelzések szerint nagy megpróbáltatásoknak, kalandos id?knek néznek elébe.

A kínaiak szerint egyébként a legsúlyosabb átok, hogy éljél te izgalmas korban, hisz aki nyugalmat, kényelmet, biztonságot akar, az inkább az „unalmas” id?ket kell hogy keresse, és 2015 egészen bizonyosan nem lesz unalmas.

Az Economist elemzése szerint az elmúlt évszázadban a kecske jegyében álló évek módfelett izgalmasak voltak, gazdasági hatásuk pedig többnyire negatív vagy nagyon negatív volt, s?t összességében a legrosszabb gazdasági teljesítményt éppen ezek az évek adják. (A legjobb évek egyébként a nyúl évei.) Különösen figyelemre méltó, hogy a nagy társadalmi drámák történelmi „el?terét” testesítik meg a kecske évei, hisz amikor 1920, 1944, 1956, 1968, 1980, 1992, 2004 februárjában véget érnek, elég vészjósló fejlemények kezd?dnek el. És hát minek tagadjuk, ha ránézünk a világ és a magyarság mai állapotára, van okunk az aggodalomra. Jöv?re vagy sikerül lecsillapítani az igen veszélyes válságörvényléseket, amelyek már most is a létünket fenyegetik, vagy … és itt egy hosszú, kipontozott rész következik, ahová mindenki a saját elbeszélési módja szerint írhatja be, amit gondol. Én is ezt teszem most.

A világ, amelyben élünk, a közvetítések világa. Vélt vagy valós tudásunk és információink dönt? többsége nem saját tapasztalatunkból származik, hanem valamilyen közvetít?n keresztül jut el hozzánk a magát eleve „közvetít?ként” megnevez? médiából vagy az oktatási rendszerb?l, amelyben általában nincs visszakérdezés a „hogy mi a tudás, én mondom meg” beállítódás kulturális terrorjával szemben. És az esetek nagy részében esélyünk sincs arra, hogy utánajárjunk, vajon a minket befolyásoló er?k elbeszélési módjának van-e, és ha igen, mennyi köze az igazsághoz. És mivel mint mindig, most is egy globális birodalmi véleményhatalom hamis értelmezési ketrecében verg?dünk, nagyon nehéz valós képet alkotnunk a minket körülvev? világról. Éppen ezért 2015 kritikus év lesz, mert egy olyan, most meglehet?sen frusztrált, „hisztis” globális birodalom fennhatósága alatt élünk, amely nem nagyon viseli el a diktátumaitól való legcsekélyebb eltérést sem.

Az egyre inkább elmélyül? válság súlyosságának lényegét az adja, hogy egymásra torlódnak a globális, a

regionális (közép-európai) és lokális (esetünkben magyar) fejlemények. A rendszerelmélet szerint egyébként akkor beszélhetünk válságról, ha a kérdések, kihívások száma és ereje nagyobb, illetve gyorsabban n?, mint az erre adott/adható válaszoké. Vagyis amikor a rendszerben olyan, egyre súlyosabb, alkalmazkodási feszültség alakul ki, hogy az egymásra torlódó „megoldatlanságok” egy id? után egymást is egyre katasztrofálisabb módon akadályozzák meg a helyzetnek már az értelmezésében is, nemhogy a megoldásában. A megoldatlan vagy esetenként megoldhatatlan problémák egész tömege torlódik tehát össze, és ez csak a feszültséget, a tehetetlen dühöt és indulatot növeli, ami, lássuk be, nem túl jó jel.

Ilyenkor a történet szerepl?i kölcsönösen egymást vádolják az egyre súlyosabb általános kudarc miatt, ami igen gyorsan elvezethet ahhoz a klasszikus „negatív végösszeg? játszmához”, amelynek hétköznapi neve háború. A hetven évvel ezel?tt megkötött jaltai szerz?dés egy olyan békerendszer szerkezetét alapozta meg, ami, bár mérhetetlen szenvedést zúdított Kelet- és Közép-Európa népei-re, kétségtelenül képes volt az újabb „nagy háború” megakadályozására. Ma ez a békerendszer romokban hever, és nincs már esély a feltámasztására, új egyezségre van szükség tehát. De a birodalmak általában szívesen hiszik el magukról, hogy létük örökké tart, és az egyszer már megszerzett jogok örök id?kre szólnak. Így van ezzel a mai globális birodalom is, amely érthet? ingerültséggel utasít vissza minden olyan változást, ami éppen az ? hanyatlásából, birodalmi életfunkciói-nak nem teljesítéséb?l adódik. Az pedig különösen b?sziti, hogy a saját legsikeresebb projektumaként ünnepelt közép- és kelet-európai „rendszerváltások” veszélyes feszültségekt?l terhes cs?dtömeggé tették a térséget. ? továbbra is inkább növelni próbálja a régióból kiszívható er?források tömegét úgy, hogy közben minden eddiginél teljesebb engedelmességet vár itteni csatlósaitól is.

A magyarság számára ez a szövetség már eddig is hatalmas történelmi veszteségeket okozott, így az újabb létrehozása elkerülhetetlennek látszik. Akkor is, ha kétségtelen, hogy mindez rendkívüli kockázatokkal jár. Új szövetségre van szükség a magyarságon belül, a kelet- és közép-európai sorstárs országok között, és a globális térben a jelenlegi birodalom arroganciáját hozzánk hasonlóan rosszul t?r? országokkal. Az elmúlt fél évezredben két f? veszély leselkedett ránk. Az egyik, hogy „odakozmálunk” a hanyatló, szétes? birodalomhoz, és ezért utolsó csatlósként mérnek ránk pusztítóbbnál pusztítóbb csapásokat. A másik, hogy a birodalmak közti „kötéltáncban” elvétett lépéseink nyomán zuhanunk a semmibe. Ez a kett?s veszély most is fennáll, és jöv?re eld?l, hogy az újabb életveszélyek mellett tudunk-e végre jól dönteni.

Bogár László – magyarhirlap.hu

Tisztelt olvasók! Legyenek olyan kedvesek és támogassák "lájkukkal" a **Flag Polgári Magazin** facebook oldalát, a következ? címen: https://www.facebook.com/flagmagazin
- Minden "lájk számít, segíti a magazin m?ködését!

Köszönettel és barátsággal!

www.flagmagazin.hu

Ajánló